

GYÓGYSZERÉSZEK A (NÉP)EGÉSZSÉGÜGYBEN

Az elmúlt három kormányzati ciklus alatt jelentősen átalakult a gyógyszerellátás jogi szabályozása és ezzel a gyógyszerellátás struktúrája is. Ennek előzménye az volt, hogy a rendszerváltozás után több évtizeden át tartó bizonytalankodást követően a társadalom- és az egészségpolitikáért, valamint a gyógyszerészi szakmapolitikáért felelősök konszenzusra jutottak abban, hogy a gyógyszerellátás az egészségügy része, a gyógyszertár pedig egészségügyi szolgáltató. A konszenzus része volt, hogy a patikalétesítés szabályozásában érvényesíteni kell a szükségleti elvet, a gyógyszerésznek szakmai és egzisztenciális önállóságot kell biztosítani, és lehetővé kell tenni a szakmai lelkiismeret szerinti tevékenységet. Szakmapolitikai prioritás volt az is, hogy a gyógyszertárakat nemzeti érdekkörben kell tartani.

Az ezekhez az elvárásokhoz kapcsolódó strukturális rendszerváltás és a gazdasági válságkezelés lezárultát követően egyre markánsabban jelentek meg a gyógyszerészekkel és gyógyszertárakkal szemben támasztott gyógyszerész-szakmai és egészségpolitikai elvárások is. A változások jelentős mértékben táplálkoznak a népegészségügyi szempontokat előtérbe helyező tevékenységből, amelyben a gyógyszerész – a logisztikai feladatok ellátásán túl – az egészséges életmód promóciójával, a preventív szemlélet terjesztésével és a gyógyszerészi gondozásnak nevezett tevékenység tömegesítésével és mélyítésével vehet részt. Az új elvárások mentén a gyógyszerek a primer, a szekunder és a tercier prevenció területein is hasznos tevékenységet folytathatnak.

A Magyar Gyógyszerészi Kamara – a strukturális rendszerváltás eredményeire alapozva – elindította a „szakmai” rendszerváltás folyamatát. Ennek elsődleges célja, hogy teljessédjön ki a gyógyszer- és ellátásbiztonság, a költséghatékonyság és a gyógyszertári szolgáltatások minősége, továbbá a gyógyszerész a szakmai tevékenységével segítse a gyógyszerhasználat kockázatainak csökkentését, az adherencia erősítését, és eredményesen vegyen részt a népegészségügyi programokban. Mindezekhez kapcsolódóan fontos előfeltétel a gyógyszertárak gazdasági működőképességének biztosítása, a gyógyszerészek képzésének, szakképzésének és továbbképzésének reformja, valamint a normakövető szemlélet meghonosítása.